

A „MURÁNYIAK”, „BARLANGÁSZOK” ÉS AZ „ÁJIAK”, AZAZ A 10/T OSZTÁLY KALANDJAI SZLOVÁKIA CSODÁS VIDÉKEIN

Ismét egy izgalmas hétvége elé nézett az osztályunk. Ezúttal ugyanis Szlovákia eddig még be nem járt vidékeinek egy részét készültünk felfedezni.

A pénteki nappal indítottuk programjaink sorát. Tanulószoza után a már megszokott finom vacsorával vártak minket. Egy igazán jó filmet vetítettünk le az este folyamán, melynek címe a Rendes fickók volt. Az osztály egésze jól érezte magát eközben, hisz egy vígjáték közös megtekintése igazán fel tudja dobni a hangulatot. Hamar lefeküdtünk, mert szombat reggel hamar el kellett indulnunk az érdeklődésünket már régebben felkeltő Murányi-fennsík felé.

Az ébresztő a szokásosnál is korábban történt. Összepakoltunk, reggeliztünk, és már mentünk is, mégpedig nem akárhová. Szlovákia olyan részére jutottunk el, amely csodálatosabbnál csodálatosabb történelmi és természeti látnivalókat tárt a szemünk elé. Első megállónk Rimaszombatban volt, ahol bejártuk a főteret, és híres ottani születésű magyarok mellszobrait tekintettük meg.

Ilyenek voltak például Blaha Lujza, Ferenczy István és Tompa Mihály.

Már az utazás során is lenyűgöző tájakon haladtunk át. A következő célunk Murány vidéke volt. Ez egy apró település, mely egy 935 méter magas hegy tetején épült vár lábainál fekszik egy Nemzeti Park részeként. Az időjárás tökéletesen megfelelt célunk

megvalósítására. Tiszta volt és napsütéses. Meg is kezdtük hát az utunkat felfelé a „Cigánka” hegycsúcsra, hogy az egykori erődítmény festői maradványait megcsodálhassuk. De fantasztikus dolgok sora

fogadott minket már felfelé menet is. Arról nem is beszélve, hogy szerencsénkre nem is kis mennyiségű hóval is találkozhattunk, amely félúttól egészen a csúcsig kísért minket. Lehetőségünk volt így kihasználni a hógolyózás örömeit is. Amikor felértünk, pihenés nélkül indultunk felfedezni, milyen kincseket rejtene a vár romjai. A kilátás egész egyszerűen fenomenális volt olyannyira, hogy sokan ilyen szépet még életünkben nem láttunk.

A tiszta idő jóvoltából sokáig élvezhettük a szép hegyek és völgyek által tarkított tájat. Egész hosszan voltunk fent, és csak gyönyörködtünk. Nem mindennapi látvány volt, de sajnos nem maradhattunk itt örökké. Elindultunk hát lefelé, hogy újra útra keljünk, és birtokba vegyünk az aggteleki szállásunkat.

megmértetésekre.

Miután elfoglaltunk a szobáinkat a Panoráma Üdülőben, egy különleges vacsorában volt részünk, melynek fénypontja a sörös csirkecomb volt. A fenséges étkezés után következett az osztályunkban már hagyománnyá vált Mikulás-ünnepség, melynek keretein belül mindenki megajándékozott valakit, kisebb-nagyobb meglepetéseket okozva. Az este további részében kipihentük az aznapi élményekkel járó fáradalmat, felkészülve a következő

Vasárnap reggel viszonylag későn ébredtünk, ezután bepakoltunk, reggeliztünk, majd indultunk a Domicai-barlangba, ahol szebbnél szebb cseppköveket láttunk, csónakáztunk is, és nem szokványos módon denevérekkel is ismerkedtünk, ráadásul közelről. A látványos és izgalmas barlangtúra után bevásároltunk Rozsnyón mindenféle szlovák ínycsikméltságból.

Utolsó utunk a határ túloldalán az Áji-szurdokvölgybe vezetett, ahol szemkápráztatóbbnál szemkápráztatóbb vízeséseket láttunk, és kiélveztük az ott uralkodó természeti viszonyokat, miközben hegyről hegyre, és a patakon oda-vissza ugráltunk, amelyeket úgy szerettünk, akár egy kalandparkot.

Aztán egy kinek megerőltető, kinek könnyű rövid túra következett Ájfalucskába, ami egyenesen a buszhoz navigált minket. Felszállás előtt még lefényképeztük az ottani népi építészetű „mézeskalács” házacskákat is. A hétvége méltó zárásaként még beugrottunk Aggtelekre, egy ízletes ebédre.

Összességében az egész osztály nevében mondhatjuk, hogy egy fárasztó, de mindamellett élménydús és felejthetetlen hétvégén vagyunk túl, ami teljes mértékben méltó a 2016-os naptári év lezárásához.

Eger, 2016 decembere

Nagy Sándor és Szabó Kitti tanulók